

optage Spørgsmaalet til Drøftelse: om Tilraadeligheden i Kirkens Interesse af at forsøge en Gjenoprettelse af den kirkelige Tugt. Men i hvert Tilfælde synes det uimodsigeligt, at dette Spørgsmaal hører til dem, om hvilke en endelig Afgjørelse bør udsættes, indtil der findes et Organ, der som Repræsentation af Folketirken, Menigheder saavel som Geistlighed, har Bemyndigelse til at yttre sig derom paa Kirkens Vegne, dertil skal jeg ganske slutte mig.

Jesperen: Skjøndt jeg i det Hele taget kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for Udvalget har udtalt, og skjøndt det, den ærede Cultusminister har udtalt, gjør Meget, af hvad jeg vilde have sagt, overslødigt, da jeg deri maa være enig med ham, anseer jeg det dog for rigtigt at fremhæve, at jeg troer, at for at Sagen kan stilles paa det rette Standpunkt, maa man gjøre gjældende, at Forslaget, saaledes som det foreligger, aldeles ikke rører Noget ved Daaben selv, hverken Daaben talmindelighed eller Barne-daaben isærdeleshed, og ikke har til Hensigt, saaledes som det ogsaa blev udtalt af den høitærede Cultusminister, at forandre det Allermindste i de kirkelige Bestemmelser i saa Henseende. Det vilde jo være meget beklageligt, om dette Lovforslag, der kun har tilsigtet at sjerne de borgerlige Evangs-midler og Straffebestemmelser i en kirkelig Sag, om det skulde kunne vække nogen Formodning eller Misranke om, at Barne-daaben nu ikke længere skulde kunne ansees for at være af den Betydning, som den tidligere havde havt, ikke skulde have den kirkelige Betydning, som den altid havde havt. Jeg for min Part maa personlig forvare mig mod den Misforstaaelse, at jeg, ved den af Udvalget foretagne Forandring i Lovforslaget, skulde ansee Barne-daaben for nu mindre vigtig i kirkelig Henseende; tværtimod jeg anseer den for at have sin fulde Betydning og Betsignelse. Jeg er tværtimod af den Mening, at Barnealderen er den rette, hvori et Menneske døbes, da derved mindst findes aandelig Modstand, ja jeg vil ogsaa indrømme, at jeg anseer det for en Bilsfarelse, dersom Noget mener, at han for selve Barne-tets Bestemmelser bør opsætte Daaben; men

det, at en Fader troer dette, kan være en Følge af Hensyn, der kunne være af den Bestaaen-hed, at jeg aldeles ikke kan billige, at der skulde anvendes disciplinære Bestemmelser mod ham, at han skulde kunne udelukkes fra Kirkens Goder, og det er ogsaa allerede udtalt i Udvalgets Betænkning. Opsættelse af Daaben kan ske af saadanne Grunde, at Bestemmelser med fuld Ret havde sin Plads i Kirken, og det vilde være saa meget mere unaturligt og uretfærdigt at udelukke en Fader, der just fordi han troede, at Daaben i en tidligere Alder vilde være til større Betsignelse for Barnet, altsaa af Samvittighedshensyn, vilde udsætte sit Barns Daab, at udelukke ham af Folketirken, da denne dog, som Enhver jo veed, er saa elastisk, at den kan rumme de største Forskelligheder indenfor sine Gennemærker, ja endogsaa kan rumme dem, der ikke have Brug for eller sætte Pris paa det andet Sacrament, som dog er ligesaa vigtig i Kirken. Men der er da heller ikke ved Udvalgets Forslag, at det sidste Punktum skal udgaae af Paragraphen, tilsigtet nogen Forandring med Hensyn til selve Daaben. Jeg kan i den Henseende ganske henholde mig til den ærede Cultusministers Ord, at der ikke derved er tilsigtet nogen Forandring i den bestaaende kirkelige Sjælsorg og Disciplin. Er der givet i Lovgivningen en Disciplin, saa bliver den ikke afskaffet ved, at denne Bestemmelse gaaer ud, og er der ingen, vil den jo ikke blive indført, om den blev staaende. Men der kan jo tænkes forskellige Grunde, hvorfor en Fader kan nægte at lade sine Børn døbe i Barnealderen. Det kunde jo være enten af Egeghydighed, af Bantro, af Ringeagt for Daaben, og saa vilde han jo just derved selv udelukke sig af Folketirken; men det kunde ogsaa være af Samvittighedsfuldhed, af Skrupler, at han ansaae det for gavnligt for Barnet, at Daaben udsættes, for at det i en modnere Alder bedre kunde tilegne sig Troen, der er en Betingelse for Daabens Betsignelse, og da vilde det være i højeste Grad uretfærdigt, om en saadan Mand skulde ved disciplinære Bestemmelser udelukkes af Folketirken. Derfor kan jeg ikke andet end paa det Bestemteste tilraade, at disse borgerlige Straffe og Evangs-